

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผลการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสาน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยผ่านการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสาน

สรุปผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยระหว่างการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง โดยการใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานกับการจัดกิจกรรมแบบปกติในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองแสง

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานมีทักษะทางสังคมหลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้นอยู่ในระดับดีมีคะแนนเฉลี่ยทักษะทางสังคมมากกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมนักเรียน สนุกสนานตื่นตัวสนใจและตั้งใจในการละเล่นพื้นบ้านอีสานนักเรียนรู้จักอดทนอดกลั้นมีความรับผิดชอบรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในการทำกิจกรรมและเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานมีพฤติกรรมทักษะทางสังคมหลังการกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมแสดงว่านักเรียนปฐมวัยที่ได้รับจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสาน สูงมีทักษะทางสังคมมากกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีวิชัยพุทธโยธา (2550 : 50) ได้ศึกษาการพัฒนาความพร้อมของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยใช้การเล่นพื้นบ้านล้านนาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่พบว่า1) แผนการจัดประสบการณ์พัฒนาความพร้อมของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยใช้การเล่นพื้นบ้านล้านนาในกิจกรรมกลางแจ้งส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาความพร้อมด้านร่างกายอารมณ์จิตใจสังคมสติปัญญาสังเกตได้จากพฤติกรรมระหว่างเรียนตามจุดประสงค์แต่ละแผนปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถพัฒนาความพร้อมจากระดับควรปรับปรุงก่อนเรียนเป็นระดับพอใจและระดับดีทุกด้านและผลการประเมินระหว่างเรียนหลังการเรียนจากแผนพัฒนาความพร้อมของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 โดยใช้การเล่นพื้นบ้านล้านนาปรากฏว่าจะแน่นอนเฉลี่ยความพร้อมของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกด้าน สุภาภรณ์สงนวน (2551 : 70) พบว่า หลังการทดลองเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีทักษะทางสังคมทั้ง 6 ด้านหลังการจัดกิจกรรมสูงขึ้นอยู่ในระดับดีและมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มณีผ่านจันหาร (2545 : 64) พบว่าหลังการทดลองเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านอีสานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ศิริพรเลิศพันธ์ (2548 : 110) พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านมีทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมากกว่าการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้งตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รัตนา ภูไชยแสง (2550 : 65) เปรียบเทียบระดับพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจและสังคมของเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อนและหลังการได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน พบว่า หลังการทดลองใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีระดับพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจและสังคมเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 วีระพงศ์ บุญประจักษ์.(2545:50) ศึกษาความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคม พบว่า เด็กปฐมวัย ก่อนจัดประสบการณ์ และระหว่างการจัดประสบการณ์ การเล่นพื้นบ้านไทยในแต่ละช่วงสัปดาห์ มีพฤติกรรมทางสังคมโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงสัปดาห์ พบว่าคะแนนพฤติกรรมทางสังคม โดยเฉลี่ยมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เพิ่มขึ้นตลอดช่วงเวลา 8

ศึกษา เมื่อวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางสังคม ของเด็กปฐมวัย แยกเป็นรายด้าน ได้แก่ ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ความเห็นอกเห็นใจ ช่วยเหลือและแบ่งปัน พบว่า คะแนนพฤติกรรมทางสังคมทั้ง 3 ด้าน มีการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่สอดคล้องกับ การวิเคราะห์ แบบคะแนนรวมทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ศันสนีย์ นาคะสนธิ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัด ประจวบในทางธรรมพบว่า ทักษะทางสังคมของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทักษะทางสังคมของ นักเรียนชาย-หญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการเกิดและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินักเรียนมีทักษะทางสังคมดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

2. จากการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมของนักเรียน ชั้นอนุบาล 1 และทำการสังเกตพฤติกรรมสรุปได้ว่าพฤติกรรมทักษะทางสังคมด้านความอดทน นักเรียนมีความอดทนในการละเล่นมีวินัยในการเล่นรู้จักเก็บอุปกรณ์การเล่นเข้าที่ให้เรียบร้อยมีความอดทนในการเล่นไม่ให้จบเกม ไม่เขอะเขี้ยวเพื่อนที่แพ้ ถึงแม้ว่าในการเล่นจะมีการกระทบกระทั่งแต่เด็กนักเรียนก็ยังร่วมเล่นด้วยความเต็มใจและมีน้ำใจกับเพื่อน ๆ ที่ร่วมเล่นเกม จึงทำให้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างสนุกสนานด้านการเป็นผู้นำผู้ตาม นักเรียนสนุกสนาน ดีใจตื่นเต้นที่ได้เล่นรู้จักรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ มีความกล้าแสดงออกสามารถเป็นผู้นำในการเล่นได้อย่างดี มีความเป็นผู้ตามที่ดี รู้จักการเคารพกฎกติกาของการเล่น ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างมีความสุขด้านความรับผิดชอบนักเรียนมีความรับผิดชอบในการละเล่นเพราะการเล่นตากแดดต้องมีความอดทนและรับผิดชอบต่อเพื่อนที่อยู่บนหลังของเรานักเรียนรู้จักขอโทษ และให้อภัยซึ่งกันและกัน แต่ปรกติไปเก็บไว้ตามเดิม

การจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมทำให้นักเรียน สนุกสนานตื่นตัวสนใจและตั้งใจในการละเล่นพื้นบ้านอีสานนักเรียนรู้จักอดทนเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ในการทำกิจกรรมมีความรับผิดชอบและเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุขซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ดวงเดือนแจ่มสว่าง (2542 : 116) ที่ได้สรุปไว้ว่าการเล่นของเด็กมีบทบาทสำคัญมากนอกจากทำให้ เด็กสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังช่วยในการพัฒนาทั้งร่างกายสติปัญญาอารมณ์ช่วยให้มีความคิด ริเริ่มและการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อันเป็นรากฐานของเขาวินัยปัญญาในอนาคตสิ่งที่เด็ก ได้จากการเล่นก็คือการที่เด็กได้เรียนรู้สิ่งแวดล้อมเช่นได้เรียนเรื่องขนาดรูปร่างน้ำหนักรสสีปริมาณความเหมือน ความต่างของสิ่งต่างๆที่เด็กได้เล่นการเล่นของเด็กช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนกลุ่ม และสังคม ทิวพร โจนรัมย์ (2553 : 75) การจัดกิจกรรมการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อม ทางคณิตศาสตร์ด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านนักเรียนสนุกสนานตื่นตัวสนใจและตั้งใจใน

การละเล่นพื้นบ้านนักเรียนสามารถสังเกตความเหมือนและความต่างของสิ่งของที่ครูกำหนดให้ ได้เปรียบเทียบขนาดใหญ่เล็กมากน้อยเรียงลำดับความสูง – ความต่ำความยาว – สั้นเปรียบเทียบ จำนวนเท่ากัน-ไม่เท่ากันนับจำนวน 1- 20 และการรู้ค่าจำนวน 1 – 10 บอกตำแหน่งบน - ล่างหน้า – หลัง ได้และเป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองรู้จักอดทนอดกลั้นมีความซื่อสัตย์มีความรับผิดชอบรู้จักรับฟัง ความคิดของคนอื่นและเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปประยุกต์ใช้

1.1 การส่งเสริมทักษะทางสังคมควรเน้นเด็กในทุกระดับชั้นการจัดกิจกรรมควรเป็น กิจกรรมกลุ่มที่เน้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมผู้เรียนสามารถกำหนดแสดงความคิดเห็นและแสดง ศักยภาพของตนเอง ได้อย่างเต็มที่ครูต้องใช้เวลากับเด็กเนื่องจากเด็กต้องปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบ วิธีการเล่นซึ่งครูต้องอดทนในการบอกย้ำพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมและคอยให้ กำลังใจแก่เด็กขณะที่ทำกิจกรรมเพื่อเด็กจะได้มีทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้น

1.2 ในระดับสถานศึกษาควรนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อเป็นพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้มีความสามารถในการดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมี ความสุข

1.3 การละเล่นพื้นบ้านอีสานมีประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งถ้าสถานศึกษาสามารถนำมา จัดทำเป็นหลักสูตรท้องถิ่นทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและ เป็นอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่แก่นุชนรุ่นหลังสืบไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 การจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมต่อทักษะให้เด็ก ๆ ในด้านอื่นเช่นการใช้ภาษาเพราะในการละเล่นพื้นบ้านอีสานบางกิจกรรมจะมีคำคล้องจองให้เด็ก ได้ฝึกพูด

2.2 ควรศึกษาการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านอีสานที่ส่งผลต่อความฉลาดทาง อารมณ์ที่เกิดจากการเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน

2.3 ควรมีการพัฒนาทักษะทางสังคมในเด็กนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ หรือเด็กที่มี ปัญหาด้านการเรียนรู้